

VOORJAAR 1986

de ontwikkeling van het project

Het Bouwbedrijf de Leeuw-Jellema gaat er, na het slaan van de eerste paal, flink tegenaan. Weer of geen weer, er wordt hard doorgewerkt. Tijdens de vorstperiode worden de spanten voor de zolder van de centrale ruimte met de hand gemaakt (oerdegelijk ambachtelijk werk). Er is regelmatig overleg met het bouwteam waarin ook wij vertegenwoordigd zijn. In deze fase allerlei kleine aanvullingen, wijzigingen vaak ook doordat wij als het groep toch weer anders willen dan is voorgesteld. Dit gebeurt steeds in goed overleg met Wim Zonneveld (projectleider de Leeuw-Jellema), Kees de Ree (hoofd bedrijfsbureau de Leeuw-Jellema) en dhr. Hoekstra (uitvoerder op ons project). Het gaat niet altijd van een leien dakje. Wij komen met steeds mèèr wensen, ook vanuit de individuele leden, waardoor we nog wel eens als 'lastig' worden ervaren. Op 16 mei wordt de centrale ruimte als eerste opgeleverd. Nu kunnen we zèlf aan de slag met het afbouwen hiervan. De plannen voor de inrichting hebben we rond en gewapend met timmer-, verf- en behangspullen gaan we aan de slag. Bewondering krijgen we voor de 'vakmensen' die intussen in snel tempo de woningen bouwen. Zò snel gaat het bij ons helaas niet.

De eerste rij woningen wordt vòòr de bouwvakvakantie opgeleverd, sneller dan gepland. Dit is vóórgetrokken om zo snel mogelijk het vandalisme rond het project terug te dringen. Na oplevering van de CR zoeken we op verzoek van Wim Zonneveld naar iemand die vast in de kale ruimte wil vertoeven. Onno Duursma (een van onze oud-leden) trekt hier mèt zijn hond in en later wordt er vooral 's nachts door twee bewakers gesurveilleerd.

Intussen maken we afspraken met de WBL over de toekomst in geval van leegstand. We spreken af dat de eerste maand huur voor rekening van de WBL is en de volgende 2 voor ons. Daarna kan de WBL zelf gaan toewijzen waarbij wij hopen toch vòòr die tijd zelf een kandidaat te hebben (is tot nog toe inderdaad ook gelukt).

het groepsproces

Bij het slaan van de eerste paal zijn er nog niet voldoende bewoners. Dit tijdstip grijpen we dan ook aan om in de publiciteit te komen en opnieuw te werven. Al snel hebben we meer dan voldoende belangstellenden.

Een weekend met elkaar naar een kamphuis in Nunspeet levert weer een tegenstelling op tussen 'oude' en 'nieuwe' groep. Dit wordt deels veroorzaakt door een zekere vermoedheid in het aldoor leren kennen van eventueel nieuwe mede-bewoners waarvan een deel toch weer afhaakt. We staan er best wel voor open maar verwachten het initiatief van de nieuwkomers. In de loop der tijd vervagen de grenzen tussen oude en nieuwe leden vanzelf weer.

Het klussen in de CR blijkt overigens ook een prima middel om de laatstgekomenen beter te leren kennen.

Bij het klussen ontstaan ook irritaties. Er zijn bijv. duidelijke afspraken over hoè de CR af te werken maar hier en daar worden dingen zonder overleg gewijzigd.

Het roken van een aantal CW-ers wordt door anderen als hinderlijk ervaren. We komen tot wat afspraken en hopen dat er snel een goede ventilator zal zijn èn dat in de toekomst de open haard wat van dit ongemak zal wegnemen. (Die ventilator is er snel, het effect van de open haard hebben we nog niet kunnen beproeven).

NAJAAR 1986

de ontwikkeling van het project

Na de bouwvakvakantie worden de volgende blokken al snel in fases opgeleverd en de laatste sleutels worden dan ook in september overhandigd.

De bouwkeet verdwijnt van het terrein en de bestrating wordt aangelegd.

Bij het aanbrengen van tuinaarde op het middenterrein is de hoogte van de bult haast onuitvoerbaar door de wisselende opdrachten vanuit de bewoners. Eerst willen we hem 3 meter hoog, maar we realiseren ons tijdens de uitvoer dat dit wel erg veel is waardoor hij wordt teruggebracht tot ruim 1 meter. Ook de ingang naar de krater verandert nog weleens van plaats tijdens de uitvoering.

Er wordt, tevergeefs, een laatste poging gewaagd om het fietspad langs het water te laten vervallen.

In de woningen wordt hard gewerkt. Opvallend is dat de meeste muren wit, kozijnen grijs en vloeren van hout worden. Dat lijkt eenheidsworst maat tóch blijkt na voltooiing iedere woning verrassend anders.

Het afbouwen van de CR schiet er nu wat bij in. Er komen vaste 'klus'-tijden en achter de diverse klussen namen waardoor ieder een eigen 'stukje' kan afmaken.

Het verlaagde plafond is klaar en is akoestisch een verademing:

Er komt een kleurvoorstel voor de CR waarbij, niet zonder slag of stoot, naast het al aanwezige blauw voor turqois en roze wordt gekozen.

De aannemer verricht de laatste klussen in de CR zoals het aanbrengen van brandhaspel, noodverlichting en de wat fors fors uitgevallen 'UIT'-bordjes.

In de herfstvakantie leggen we meters graszoden op het middenterrein en platen vele bomen en struiken.

Vanuit de woningen worden klachten over CV, slecht zuigende afzuigkappen en kromme tuindeuren verzameld en doorgespeeld. Voor de afzuigkappen en tuindeuren worden oplossingen bedacht en uitgevoerd, de klachten over de CV duren nog een tijd voort.

het groepsproces

We boffen met het lange, warme, droge najaar. Alle tuindeuren staan open en het klussen vormt een levendig geheel. Door het in fases opleveren van de woningen wordt er ook onderling veel hulp verleend.

De bewonersvereniging wordt opgericht, diverse nieuwe werkgroepen ingesteld (vanwege de beheertaken).

In september treedt Elly Clavaux als voorzitter af en Karin Bruinsma volgt haar op.

Een thema over hoe omgaan met eigen en andermans kinderen levert t.a.v. irritaties de uitspraak op dat het jòuw irritatie is waarmee je op het kind kunt afstappen waarna je, als je hier samen niet uitkomt, de ouder kunt raadplegen. (Een afspraak die steeds beter werkt).

Het gebruik van de CR is nog niet optimaal. De keuken is nog niet klaar maar een barbecue en een, bij diverse bewoners thuis bereide, boerenkoolmaaltijd vormen een aardige voorloper op het samen-eten.

De 'after-church' op zondagmiddag, de baravonden en de incidentele feesten lopen goed. Het schoonmaken en opruimen daarna leveren nog wat problemen op.

De Kerstdagen en Oud en Nieuw worden grotendeels in de CR doorgebracht, waarbij ook veel familie en vrienden van de bewoners aanwezig zijn.

'de after-church'